Як вовк став пташкою

Бігли кудись по своїх справах лисиця і вовк, а бігти їм через луг. Стоїть на лугу стіжок, сидить на стіжку пташка — голівка і спинка чорні, пір'я руде й червоне. Злетіла й полетіла. Вовк і каже:
— От би й мені стати таким!
— Це просто, — сказала лисиця.
— Вияви, кумонько, ласку, послужи. Перероби мене.
— Гаразд, — сказала лисиця. — Біжи в село, попроси запалений пучок лучини і неси сюди.
Побіг вовк у село, а лисиця прорила в стіжку діру — тільки-тільки пролізти. Повернувся вовк з вогнем. Лисиця каже:
— Лізь у стіжок, забийся в самісіньку середину.
Вовк заліз, а лисиця обклала стіжок вогнем кругом — і навтьоки!
Стіжок горить усе дужче — почало вовка жаром припікати. Він терпить. Не стало сили терпіти — вискочив із вогню на себе не схожий: боки обгоріли — стали руді з червоними підпалами, шерсть на холці й на спині чорна, димиться.
Ну, зовсім як та пташка!